

מ"ת 35328/11/20 - מדינת ישראל נגד צח יצחק אליס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 35328-11-20 מדינת ישראל נ' אליס (עציר)

לפני כבוד השופטת שלומית בן יצחק
המבקשת:
נגד

המשיב:
צח יצחק אליס (עציר)

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים וזאת בזיקה לכתב אישום שהוגש כנגדו ביום 15.11.2020 המייחס לו תקיפת אדם באמצעות חפץ חד ושיסוי כלבו בו, עד כדי פציעתו.

רקע, השתלשלות ההליך ותמצית טענות הצדדים

כתב האישום

1. **על פי עובדות כתב האישום**, עובר ליום 7.9.2020 ניטש סכסוך, שטיבו אינו ידוע למאשימה, בין המשיב למתלונן. ביום האמור לעיל, בשעה 00:40, שהה התלונן, יחד עם אחר, שזהותו ידועה למאשימה, ברחוב עולי הגרדום באור יהודה. המשיב הגיע למקום ברכב מסוג סיטרואן (להלן: "הרכב"), נהוג על ידי רונן פיצחזדה, שלצידו ישב כפיר צולפק (להלן, בהתאמה: "רונן וכפיר"). המשיב ישב בספסל האחורי, כשכלב לצידו (להלן: "הכלב").

2. כשהבחין המשיב במתלונן, עצר רונן את הרכב, המשיב יצא ממנו ופתח בריצה, בליווי הכלב, לעבר המתלונן והאחר, שהחלו להימלט מהמקום, בעוד המשיב והכלב דולקים אחריהם, עד שהגיעו למגרש חניה ברחוב עולי הגרדום.

האחר המשיך בריצה אל מחוץ למגרש, והמתלונן עלה על גג כלי רכב שחנה במקום. המשיב פקד על הכלב: "תקוף תקוף", והכלב זינק לעבר המתלונן, ונשכו ברגליו, בעוד המשיב ניגש אליו מעברו השני של הרכב ודקרו, באמצעות חפץ חד, בראשו ובבטנו.

3. רונן וכפיר הגיעו למקום ברכב ועצרו בסמוך למשיב, שנכנס לרכב, תוך שהוא מורה לכלב להיכנס אליו, והשלושה עזבו את המקום, ובדרכם לירושלים, יצא המשיב מהרכב, מלווה בכלב, וחזר אליו, לאחר זמן קצר לבדו.

4. כתוצאה מתקיפת המשיב, נגרמו למתלונן פציעות בדמות המטומה תת עורית, נפיחות, חתך עמוק ומדמם במצחו ושני חתכים מדממים בבטנו. נשיכת הכלב גרמה לחתך מדמם ברגלו השמאלית, שנסגר בתפרי חוט ניילון.

5. נטען עוד, כי המשיב החזיק ברכב בשני פגיונות ושמונה להבי סכין.

6. המשיב הואשם בעבירות החזקת סכין שלא כדין, אי-נקיטת אמצעי זהירות בחיה ופציעה כשהעברין מזוין, עבירות לפי סעיף 186 (א), 338 (א) ו-335 (א) (1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

הדיון בבקשת המעצר

7. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, וזה הוארך עד החלטה אחרת. הדיון נדחה ליום 24.11.2020, ועובר לו הגיש בא כוחו מסמך מפורט ובו שטח טענותיו. טענות אלו נשמעו גם במהלך הדיון.

8. בתמצית: הובהר, כי בא כוחו של המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה בכל הנוגע לתקיפת המתלונן על ידי המשיב, הן בדרך של פציעתו באמצעות חפץ חד, הן בדרך של שיסוי הכלב בו. טענותיו התרכזו בשני נושאים עיקריים. האחד, הנוגע ישירות לשאלת הראיות, ולפיו, נוכח העובדה כי הרכב, אף כי רשום על שם המשיב, היה בשימוש של רונן, לא ניתן לייחס למשיב, מכוח חזקה קונסטרוקטיבית, את החזקת הפגיונות והלהבים שנמצאו ברכב, ובפרט כאשר לא נדרש לעניין זה מפורשות במסגרת חקירותיו. השני, טענה לאכיפה בררנית, שכן רונן וכפיר, החשודים בתיק אף הם, שוחררו ממעצרים בתנאים מגבילים, ולא הועמדו לדין. בא כוח המשיב עתר להורות על שחרור מרשן ממעצר ממש, והשמתו בפיקוח אלקטרוני בחלופה מרוחקת, בפיקוח אמו ומפקחות נוספות.

9. ב"כ המבקשת שב וחזר על הבקשה, והודיע, כי טרם נתקבלה החלטה בנוגע להעמדתם לדין של רונן וכפיר, שיתכן ואף יחקרו פעם נוספת. על אף האמור, הדגיש את חלקם השונה של כל המעורבים באירוע והעדר ראיות לכך שהבחינו במעשי המשיב, טרם איסופו ברכב.

10. בתום הדיון הועבר תיק החקירה לעיוני לשם עיון נוסף בחומרי החקירה מתן הכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה וחלופת המעצר.

דין והכרעה

11. אקדים סוף להתחלה.

מצאתי טעם בטיעוני הסנגור בנוגע לשאלת העמדת המשיב לדין בגין עבירת החזקת הסכינים, ובהקשר זה קיים קושי ראיתי בעל משקל ממשי ומהותי.

חלקו של המשיב באירוע מושא כתב האישום חמור, עשרות מונים, מחלקם של שני האחרים, ואין בעובדת שחרורם על מנת להטות את הכף לכלל שחרורו.

אשר לשאלת שחרורו של המשיב טרם קבלת עמדת שירות המבחן, מכלול הנתונים, שיפורטו להלן, מצריכים, ואך מחייבים לטעמי, קבלת עמדת הגורם המקצועי טרם שקילת אפשרות זו.

אדון בדברים כסדרם.

העמדת המשיב לדין על עבירות החזקת הסכין

12. מזכיר שוב: האירוע עצמו אינו שנוי במחלוקת; כך גם העובדות המיוחסות למשיב בנוגע לתקיפת המתלון, שיסוי הכלב בו והפציעות שנגרמו למתלון עקב התנהלותו.

13. לאחר האירוע, הוצב מארב ונערכו סריקות אחר הרכב. המשיב, כפיר ורון נעצרו בשעה 09:30 ביום 7.9.2020, מספר שעות לאחר האירוע, על כביש 461. ברכב נמצאו הפגיונות ולהבי הסכינים. החיפוש לא תועד ויזואלית, וממסמך המסומן ד', המציין תפיסת עצמים אלה, לא עולה היכן ברכב נתפסו, עניין משמעותי ורלבנטי, שכן מהנתונים שלפני כלל לא ברור האם מיקומם היה גלוי לעין היושבים ברכב. הרכב אכן רשום על שם המשיב, ואולם בעת האירוע נהג בו רון, והראיות אף מצביעות על כך שבתקופה שקדמה לאירוע, החזיק רון ברכב (על פי גרסת רון וכפיר, אספו את המשיב ביום האירוע מביתו; רון מסר כי בתקופה שקדמה לאירוע גר ברכב, עקב סכסוך עם הוריו ואף אמו איששה עניין זה בגרסתה).

14. המשיב, כפיר ורון, נעצרו, מעצרים הוארך ביום אחד בלבד, והם שוחררו בתנאים מגבילים, שהארכתם לא נתבקשה. השלושה נעצרו מחדש בתחילת חודש נובמבר שנה זו. בשתי פעימות אלו, המשיב לא נחקר מפורשות בנוגע להחזקת הסכינים. מעיון בהודעותיו עולה כי נדרש, במעורפל, פעם אחת בלבד לעניין זה, בהודעתו הראשונה מיום 7.9.2020. אז נשאל האם החזיק "סכין מחוץ לביתו, אתמול או היום" (ראו שם, ש' 31). מעבר לכך, לא נתבקשה התייחסות מפורשות לשאלת הלהבים והפגיונות והחזקתם שלא כדין לא הוטחה בו במפורט, כפי שנעשה בשגרה במהלך חקירת חשודים. לדברים משנה תוקף, שכן במקביל נחקר המשיב בנוגע לפציעת המתלון באמצעות חפץ חד, כך שניתן לייחס את השאלה שהופנתה אליו גם לעניין זה, ולא להחזקת הלהבים והפגיונות. זאת ועוד: עיניתי גם בהודעות המעורבים האחרים, וכמשיב, אף הם לא נדרשו לעניין החזקת הלהבים והפגיונות ברכב. כפי שטען הסנגור, לא מצאתי אינדיקציה לבדיקת טביעות אצבע, אף כי חלק מהלהבים נבדקו לשם איתור דם - בדיקה שיצאה שלילית

(מסמך מסומן קצ"ט).

15. אכן, המשיב שתק, ככלל, בכל חקירותיו, ואף כי בנסיבות מסוימות, כאשר אדם אינו משיב לשאלות המוטחות בו, באופן רציף, לא קמה חובה לעמתו עם כל נקודה ונקודה העולה ממסכת האירועים (ראו: תפ"ח (ב"ש) 20623-11-12 **מדינת ישראל נ' גרימברג** (26.9.2016)), בעניינו, מדובר בנושא מהותי, ואי העלאתו בצורה ברורה בפני המשיב, מוקשה ופועלת לחובת המאשימה.

16. למעט חריגים בודדים, על מנת לקיים הליך הוגן נגד נאשם, חובה לחקור אותו תחת אזהרה טרם הגשת כתב אישום נגדו: "סדרה דברים הראוי והאכיחודי חקרה על החשדות המיוחסים לו בטרם מוגש כתב אישום" וככל שלא כך נעשה הדבר, יש לבחון האם קופחה הגנתו (רע"פ 1030/05 **ברקו נ' מדינת ישראל** (3.2.2005)). ראו גם עניין **נאור**, במסגרתו נתקבלה בקשה לדיון נוסף בבג"ץ ובוטל פסק דין קודם שהורה על העמדת אדם לדין, על אף אי-חקירתו באזהרה בקשר למיוחס לו בכתב האישום (דנג"ץ 7491/19 **נאור נ' חמדאן ואח'** (12.11.2020)).

17. לאמור לעיל משמעות לא מבוטלת, העשויה להשפיע אף היא על סיכויי הרשעתו של המשיב בעבירה זו, וכאשר ברקע קשיים ראייתיים, העומדים בפני עצמם, ואי-העמדתם לדין של שני מעורבים אחרים, ששהו ברכב, מצאתי כי התשתית הראייתית הלכאורית בנוגע לעבירה זו לוקה בחסר רב, וסיכויי הרשעת המשיב בה אינם משמעותיים.

טענת אפליה - אי העמדתם לדין של המעורבים האחרים בעבירת הפציעה

18. כפי שצוין לעיל, בכל הנוגע להעמדת המשיב לדין בגין החזקת להבי הסכין והפגיעות ברכב, מצאתי צדק בטענות הנוגעות להבחנה בינו ובין שני הנוכחים הנוספים ברכב, בצד קשיים ראייתיים עצמאיים, הרלבנטיים, מטבע הדברים, גם למעורבים הנוספים. מצב הדברים שונה משמעותית בכל הנוגע לאירוע המרכזי, לב האישום, תקיפת המתלון, ודין טענת האפליה בהקשר זה, להידחות.

19. חלקו של המשיב שונה, במובהק, לחומרה, מחלקם של שני האחרים, על פי המסד הראייתי הקיים, ואדגיש, כי הדברים נכתבים בזהירות הנדרשת, שכן נמסר כי טרם נתקבלה החלטה סופית בנוגע להעמדת כפיר ורון לדין.

20. ראשית, לא נטען כי מדובר באירוע מאורגן ומתוכנן מראש, וכי המשיב ארב למתלון ולחברו (ודבר זה אף פועל לזכותו של המשיב). המשיב פרק עצמאית מהרכב, ודלק אחר המתלון וחברו, כשכלב לצידו, לבדו ורק לאחר מספר שניות הרכב נוסע בעקבותיו. בהינתן כי המרדף נעשה רגלית, ולא ברכב, שמהירותו גבוהה ממהירות אדם, קיימת אינדיקציה מהותית לכך שהרצון לפגוע במתלון גמל בלב המשיב בלבד ושני השוהים האחרים ברכב לא היו שותפים לו מלכתחילה.

21. שני המעורבים האחרים מגיעים למגרש החניה, לאחר שהמתלון עולה על גג הרכב ואוספים את המשיב ברכב, כאשר קיימת חפיפה מסוימת, קצרה, בין זמן הגעתם לבין המשך התקיפה. ואולם, זוית הראיה, עקב מנח הרכב, ומיקום המשיב והמתלון, אינה ברורה ומשכך הוא, קיימות תהיות בנוגע למידת מודעותם של השניים למעשי המשיב טרם עזיבת המקום במשותף. המשיב לא מסר גרסה בנוגע לאירוע, וכך גם כפיר, שהכחיש מעורבות בו. רון, בחלק

מגרסאותיו, ציין כי נאמר לו לעצור (לא מסר האם מדובר במשיב או בכפיר) אך רק המשיב יצא מהרכב, ולאחר ששב, אמר: "סע סע והלחץ אותי" והדגיש כי לא ידע "כלום" על מה שהולך לקרות (ראו דוחות תשאל מסומנים קס"ד ו-קכ"ד).

22. הטענה שיש להשוות מצבו של המשיב למצבם של שני האחרים, בנסיבות שתוארו לעיל, כאשר התמונה המצטיירת בנוגע לחלקם עולה, בשלב זה, לכל היותר, כדי סיוע לאחר מעשה, לא יכולה להתקבל שכן: "כשם שאין לאפשר אפליה שאינה מוצדקת בין דומים, כך אין לאמץ שוויון מלאכותי בין שונים" (בש"פ 8347/16 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (9.11.2016)). ועוד: טענת הגנה מן הצדק, הנוגעת לאפליית אדם מחברו, דינה להתברר, ככלל, בהליך העיקרי (בש"פ 4068/15 **מלכה נ' מדינת ישראל**, פסקה 25 (22.6.2015)). לכך יש להוסיף, כי גם אם הייתי מקבלת הטענה כי יש לגזור ממצבם של כפיר ורון לעניין המשיב, עיקרון השוויון בידי מעצרים אינו עקרון על ובמקרים בהם המסוכנות בולטת - אין בו להכריע את הכף ולגבור על הצורך בהבטחת שלום הציבור (ראו: בש"פ 8623/10 **סאלם נ' מדינת ישראל** (5.12.2010); בש"פ 6326/97 **יוסי מוסלי נ' מדינת ישראל** (03.11.1997)).

עילת המעצר

23. מסוכנות המשיב נובעת, בראש ובראשונה, מהמעשה - המופלג בחומרתו - המיוחס לו: רדיפה אחר אדם, פציעתו, באזורים רגישים, מועדים לסיכון: ראש ובטן, באמצעות חפץ חד, ושיסוי כלבו בו. קשה להעלות בדמיון את האימה שאחזה במתלונן, עת נאלץ לטפס על גג רכב על מנת להימלט מהמשיב ומהכלב, עוד טרם נפגע בפועל. ואשר לפציעותיו, מעבר למתואר בכתב האישום, מסר המתלונן לחוקריו, כי דימם רבות (ראו מזכר מסומן קפ"ג, סוף עמ' 10).

24. בעניין אחר נכתב: "מסוכנותו של המשיב לשלום הציבור עולה מאליה גם מנסיבות האירוע: המשיב לא היסס לשסות את כלבו, שהנו כלב מסוכן, באדם אחר, בעקבות ויכוח על עניין של מה בכך. מעשה כגון זה אינו שונה במהותו מירי בנשק חם לעבר גופו של אדם או מדקירה בסכין, והוא מלמד על שיבוש נורמטיבי חמור ועל מסוכנות בדרגה גבוהה" (ב"ש י-ם) 9222/07 **מדינת ישראל נ' הרוש** (1.3.2007)). הדברים יפים, מאוד, גם לענייננו, ועל אף שלא ברור (גם נוכח שתיקת המשיב, והעלמת הכלב) האם הכלב הוא כלב מסוכן כהגדרתו בדין, הוא מסוכן, בבירור, הלכה למעשה.

25. עוד אעיר, כי על פי עדות רון, אף כי מדובר בכלב ש"אינו ממושמע כלל" הוא מציית להוראות המשיב (הודעה מסומנת 24, ש' 40-42). על אף זאת, כאשר אדם בוחר לתקוף רעהו באמצעות כלב, יצור חי בעל מאווים ורצונות, לא ניתן בהכרח להניח כי יוכל להפסיק תקיפה זו בהוראה פשוטה, וכי האירוע לא יצא מכלל שליטה.

26. המשיב הוא אדם עציר מאוד, שטרם מלאו לו 21 שנים, ללא הרשעות קודמות, ואני ערה לכך מאוד, ואולם המעשה בו הואשם מקים חזקת מסוכנות סטטוטורית על-פי סעיף 21(א)ג(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"). זאת, הן בשל האכזריות הכרוכה בשיסוי הכלב, הן בשל השימוש ב-"נשק קר". טיבו של החפץ החד אינו ידוע במדויק, אף כי המתלונן ציין כי מדובר בסכין יפנית (ראו מסמך מסומן קפ"ג, סוף עמ' 10), אך בהינתן טיב השימוש בפועל בחפץ זה ופוטנציאל הפגיעה, ניתן לסווגו ככזה ככלי נשק קר (ראו, בהתאמות הנדרשות, ע"פ 371/08 **מדינת ישראל נ' ביטא** (27.10.2008)).

27. חזקת המסוכנות לא רק שלא נסתרה, אלא נמצאו לה תימוכין במספר נתונים העולים מתיק החקירה ודורשים בירור מעמיק טרם קביעת משקלם. ראשית, התנהלות המשיב בעת מעצרו הראשון, ביום האירוע, סירובו לצאת מהרכב לדרישת השוטרים והשתוללותו (ראו מזכר המסומן ד', אף כי יש לציין כי המשיב מסר בחקירתו הראשוני כי לא התנגד למעצרו וכי המעצר היה אליים; לאחר מכן, לרוב - שתק). שנית וכאמור לעיל, המשיב לא השיב לרוב רובן של השאלות שהופנו אליו. זו זכותו, אך בצידה - מחירים ראייתיים, והיא אף מחזקת את עילת המסוכנות (ראו: בש"פ 748/10 איסקוב נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (18.2.2010)). המשיב אף בחר לעזוב את קרבנו, שותת דם, מבלי לוודא כי פציעותיו מטופלות, ולאחר מכן, הוציא את הכלב מהרכב, ונסע, עם שני המעורבים הנוספים, לירושלים, שם הצטלמו כל השלושה על רקע הכותל המערבי.

28. לא למיותר לציין, כי גרסת המתלונן לא נמסרה בצורה סדורה ושיתוף הפעולה עם חוקריו היה חלקי. מתמלול תשאולו עולה כי הוא אינו מעוניין "לפתוח", גם לאור מה שקרה לחברו, ג', וחששו מהשלכות שיתוף פעולה מלא עם היחידה החוקרת (ראו מסמך מסומן קפ"ג, עמ' 6-7).

אפשרות בחינת חלופת מעצר טרם קבלת תסקיר

29. בא כוח המשיב ביקש לבחון אפשרות שחרורו כבר כעת, עוד טרם הדרשות שירות המבחן לעניינו, תוך השמתו בפיקוח אלקטרוני, בחלופה שכונתה "מרוחקת", בפיקוח אימו ונשים נוספות. איני יכולה להעתר לבקשה זו.

30. מעבר לכל האמור לעיל בנוגע לשאלת עילת המעצר, קיימות אינדיקציות רבות מתוך חומרי החקירה להתדרדרותו הנורמטיבית של המשיב, כאמור צעיר, אך בהינתן גילו, גם לעובדה כי לא צבר לחובות הרשעות עד כה, משמעות פחותה. רון ציין, כי המשיב ביקש ממנו לסוע לאט, ואמר לו: "אם אתה מסתובב איתי תדע שיש מצב שיקפצו עלינו שוטרים.. כל הזמן אמר את זה". מעדויות אחרות בתיק ניתן ללמוד כי המשיב מעורב בסכסוכים שונים במקום מגוריו הקשורים גם לאחיו, ירין, שנחקר באזהרה בתיק זה בחשד לשיבוש מהלכי חקירה; גם אבי המשיב נחקר באזהרה בקשר להעלמת הכלב (ראו גרסת קרובות משפחתן של המעורבים האחרים, מסומנות 20, ש' 32-33 ו-21, ש' 8-9). והמתלונן, שמסר כאמור כי אינו יכול לשוב לשכונה "ולפתוח", ציין בהתייחס למשיב, כי: "הוא בחיים האלה מחר זה יקרה לו... זה בן אדם שמסוכסך עם כל העולם" (ראו מזכר מסומן קפ"ג, עמ' 10). עולה עוד, כי קמה אפשרות כי המשיב הסתבך אף במסגרת שירותו הצבאי (ראו הודעתו המסומנת 22, ש' 69-70).

31. המעורבים נחקרו ושחררו, ושוב ונעצרו, ולא הופנית לאינדיקציה לכך שבתקופה זו פנה המשיב למתלונן ואיים עליו. בא כוחו של המשיב טען רבות בנקודה זו והפנה, לשיטתו, לביקורת שהוטחה ביחידה החוקרת בשל העיכוב שחל בבחינת הראיות החדשות שנאספו לאחר שחרורם הראשוני של המעורבים. שקלתי נתון זה, אך גם בו לא מצאתי די על מנת לבחון שחרור המשיב כעת, נוכח תמונת הסיכון הברורה והחמורה. הסיבה להתנהלותו האלימה והעבריינית של המשיב במהלך האירוע אינה ידועה. הוא, כזכור, לא שיתף פעולה בחקירתו, ואיש מהמעורבים לא פרט בהרחבה בנוגע לכך. משגורמי הסיכון אינם ידועים, כפועל יוצא קשה לקבוע תנאי השחרור הנותנים מענה הולם לגורמים אלה, וככל שהיה מחדל חקירתי, ואיני קובעת כך, הדבר אינו שולל החובה לוודא כי שלום הציבור, והמתלונן - נשמרים.

32. בטיעוני, הפנה בא כוחו של המשיב לעניינו של ירין אליס, אח המשיב, שהועמד לדין בעבירת פציעת אדם, יחד עם אחר. מדובר, יש לציין, באותו ג', המוזכר בסעיף 28 לעיל (ת"פ 49744-06-20 בבית משפט השלום בתל-אביב).

על-פי החלטת בית המשפט המחוזי, בה נתקבל ערר על החלטת לקבלת תסקיר טרם בחינת אפשרות שחרורו, הושם ירין בפיקוח אלקטרוני (עמ"ת 62028-06-20 (ת"א) **אליס נ' מדינת ישראל** (25.6.2020)). עיון בהחלטה זו מעלה כי הטעמים לכך, מעבר לעובדת שחרורו של המשיב והחזרתו למעצר לאחר עיבוי המסד הראייתי, נבעו גם מקשיים ראייתיים ומהעובדה כי הדקירה בפועל לא יוחסה לו. הסנגור אף הפנה לעניין מעורב אחר בפרשה זו, בעל עבר פלילי מכביד למדי, שגם לגביו נקבע קושי ראייתי בעל משמעות. מעורב זה הושם בפיקוח אלקטרוני, רק לאחר קבלת עמדת שירות המבחן, ואף כי בחינת מערך הפיקוח נעשתה, בשל שביתת העובדים הסוציאליים, טרם קבלת תסקיר, כאשר ערר על דחיית הדיון לשם קבלת תסקיר - נדחה (עמ"ת 62942-07-20 (ת"א) **ששון נ' מדינת ישראל** (28.7.2020)). ממילא, כמעט תמיד, לגבי כל מקרה המונח לשקילה לפני, ניתן למצוא הקבלה פסיקתית כזו או אחרת, לכאן ולכאן, ומצאתי, כי בנסיבות תיק זה, משקל טענות הסנגור ייבחנו לאחר השלמת הבירור הנדרש, בדרך של קבלת עמדת הגורם המקצועי.

33. בפרשה המוזכרת בסעיף שלעיל, בה היו מעורבים אחיו של המשיב וששון, ובה נפצע ג', המוכר למתלונן בתיק דנן (ראו מסמך קפ"ג, עמ' 6) נחקר גם המשיב, ואף היה עצור מספר ימים במסגרת חקירה הזו. עיון בגליון הרישום הפלילי העדכני מעלה כי תיק זה רשום כתיק פתוח ולחובת המשיב אף תיק פתוח נוסף, פל"א 110261/20, בו נחקר ונעצר גם כן (מ"י 29513-03-20) ובו נחשד גם אחיו. עיון בפרוטוקול הליך המעצר לצרכי החקירה מיום 16.3.2020, מצביע על כך שהמשיב, יחד עם ירין, נחקרו בחשד לכך "שחברו יחדיו לתקוף מתלונן שהינו קטין כבן 15, ואף חבלו בו הן באמצעות ידיהם והן באמצעות כלב ששוחרר על ידם". אבהיר: נקודת המוצא היא כי המשיב חף מכל פשע בשני התיקים האמורים לעיל. אלא שלעובדה כי ביצע המיוחס לו, לכאורה, בהליך הנוכחי, על אף מעצר וחקירה בעניינים דומים, חודשים ספורים לפני כן, שלא היה בהם די על מנת להרתיעו, רלבנטיות לבחינת היכולת ליתן בו אמון ולבטוח בו יקיים את תנאי השחרור וימנע מביצוע עבירות נוספות (ראו מ"ת (ת"א) 33466-12-19 **מדינת ישראל נ' חסון**, פסקה 36 (17.2.2020); עמ"ת 27015-09-19 (ת"א) **מדינת ישראל נ' סרור** (11.9.2019)).

34. אבהיר עוד: ההחלטה לבחון חלופה רק לאחר קבלת תסקיר היתה מתקבלת גם אם לא היתה מיוחסת למשיב עבירת החזקת הסכינים למשיב, שכן בהינתן קביעתי בנוגע לקושי הראיתי העולה אשר לעברת החזקת הסכין, והשלכות קושי זה בנוגע לעצמת עילת המעצר, לא מצאתי לנכון ליתן משקל מהותי להחזקת הלהבים והפגיונות בבחינת עילת המעצר.

35. מעבר לכך, ומבלי לקבוע מסמרות אשר לשאלת התאמת האם למלאכת הפיקוח, קיים צורך בבחינת התאמתה לשמש בתפקיד האמור, לאורך תקופה. האם הציעה עצמה כמפקחת עבור ירין, בתיק בו נעצר (תיק אחר מאלה שהוזכרו לעיל; מ"ת 906-12-19 (ת"א) **מדינת ישראל נ' אליס**), וזאת בעיר ראשון לציון. תוך פרק זמן הפחות משלושה שבועות, הוגשה בקשה מטעמו לשנות את מקום מעצר הבית, בשל קשיי האם להתנתק ממשפחתה באור יהודה, מקום מגוריו של המשיב; יש לציין כי קשיים אלה לא הוצפו, כפי שהיה ראוי, על ידי האם במסגרת הדיון בו אושרה כמפקחת. ירין שב והסתבך בפלילים לאחר שחרורו, ואף כי מקום מעצר הבית שונה מעת לעת, בעיקר במסגרת הליכי החקירה השונים שנפתחו כנגדו, עיון בתיק מעלה כי על-פניו האם לא הופטרה מחובות הפיקוח, והסתבכותו של בנה הנוסף בתיק אלימות בתקופה בה אמורה הייתה לשמש כמפקחת עליו, מעלה סימני שאלה בנוגע למידת התאמתה כמפקחת עבור המשיב. סימני שאלה אלה מחייבים בדיקה יסודית ומקיפה, שעל שירות המבחן לעשותה, תוך שימוש בכלים המקצועיים העומדים לרשותו, ותוך שימת ליבו לאמור בהחלטתו.

36. העומס המצטבר שעל שירות המבחן ידוע, כמו גם העובדה כי חל עיכוב בהגשת תסקיריו לתיקי בית המשפט, אך

אין זה המקרה שנסיונותיו מאפשרות ליטול את הסיכון בשחרור המשיב, מבלי קבלת תמונה מלאה אודותיו ואודות החלופה הרלבנטית (ראו: בש"פ 6887/20 **בן דוד נ' מדינת ישראל** (9.10.2020)), וזאת גם כאשר נתתי דעתי לצורך לשקול בתקופת החירום בה נתונה מדינת ישראל, עדיין, חיוניות המעצר על-פי סעיף 10 לחוק קיום דיונים בהיוועדות חזותית בהשתתפות עצורים, אסירים וכלואים בתקופת התפשטות נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), תש"ף-2020.

37. אעיר עוד, כי הוראות סעיף 22ג(ב) לחוק המעצרים קובעות כי לא יורה בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני בלא קבלת תסקיר מעצר, כאשר מדובר באדם שנעצר או נאסר בעבר (המשיב היה עצור בהליך מ"י 49735-05-20 בין 21.5.2020 ועד ליום 28.5.2020 וכן בהליך מ"י 29513-03-20) או אם הואשם בעבירה עבירה מהעבירות המנויות בסעיף 21(א)(1)ג לחוק המעצרים, נתון שאף הוא מתקיים בענייננו, אלא מטעמים חריגים שיירשמו. אלה לא נמצאו בענייננו.

סיכום של דברים

38. נוכח חומרת המעשה בו הואשם המשיב, האכזריות שבו, הפציעות שנגרמו למתלונן, חלקי הגוף בהם דקרו המשיב, שיסוי הכלב בו, התנהלות המשיב בתקופה שקדמה למעצרו, והעדר הסבר לאירוע, דבר שמקשה על התאמת הפתרון ההולם לגורמי הסיכון, איני נעתרת לבקשה לבחון חלופה טרם שיידרש לה שירות המבחן; טענות הסנגור ומשקלן ייבחנו לאחר קבלת עמדתו.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"א, 29 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.